

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 4 - 10 octombrie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Maslu

marți, 6 octombrie 2015; ora 18.00

RUGĂCIUNE

Dumnezeul nostru, tot ceea ce însușește inima și o face să salte de bucurie, se împlinește prin harul Tău divin, pe care îl reverși în ființa celui, ce aleargă cu adevărat la Tine și care Te recunoaște ca Domn al său. Nimic în această lume nu poate fi mai plăcut decât caritatea sau bunătatea care se înfăptuiește prin lucrarea Spiritului Tău, căci acesta îl poate face pe orice om să înțeleagă, cât de importantă este pentru el iubirea curată și cât de multe recompense eterne poate să-i aducă celui care o practică în viața lui. Și unde se poate arăta aceasta, Doamne, dacă nu în lucrurile bune pe care le putem face pentru aproapele nostru, pentru cei părăsiți, orfani sau neajutorați.

O, Doamne, ce bogăție ne-ai pregătit; putem să o primim prin acești oameni sărmani. Prin ei se revelează splendoarea florilor virtuților și mai ales ale iubirii și bunătății noastre. Prin ei, Tu aștepti de la noi darurile prin care Tu să fi lăudat, binecuvântat și preamărit, nu numai cu buzele ci mai ales cu inima și cu fapta.

De aceea, fă să înțelegem că bunătatea trebuie să trăiască în noi, precum avem nevoie să trăim în Tine și că ea se cuvine a fi hrănită cu faptele pe care Tu, Mântuitorul nostru, le-ai arătat față de noi și față de întreaga omenire. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Vlad Munteanu, Floare Pop și George Silaghi** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Predica de pe câmpie

(...) Există efectiv dușmani? Potrivit lui Isus, răspunsul este negativ: nu, nu există. Pentru că toți suntem fiii lui Dumnezeu și frații lui Isus. Pentru că Isus privește orice lucru de pe pământ cu privirea Fiului lui Dumnezeu care trăiește dintotdeauna în sânul Tatălui.

Și atunci, ce trebuie să facem? Să iubim cu inima lui Isus și să-i cerem Lui să ne dăruiască o inimă mare, capabilă să depășească și să anuleze circumferințele și frontierele cercului nostru. Isus, în fața bărbaților și a femeilor, sclavi ai circuitului violenței, arată cum nașterea adevăratei păci poate să aibă loc doar cu inversarea valorilor: răspunde urii cu iubire, violenței cu iertare, războiului cu pace!

Dar de ce trebuie să facem aceasta? Care este scopul? Răspunsul este simplu: pentru că Isus a făcut-o înaintea noastră. Moartea Sa pe cruce și învierea sa sunt semnul cel mai puternic al iertării și al păcii voite de Dumnezeu, Tatăl său; pentru că suntem fiii lui Dumnezeu care este milostiv cu toți; pentru că noi înșine avem nevoie de milostivirea lui Dumnezeu și a celorlalți; pentru că vom fi tratați de către Domnul cu aceeași măsură de generozitate cu care și noi am măsurat celorlalți.

Înainte de toate, trebuie să ne încredem în logica lui Isus că pentru noi nu trebuie să existe dușmani. Și, atunci când inima are resentimente, este un semn că noi nu suntem fericiți și nu suntem nici în pace, nici liniștiți. Trebuie să fim convinși că violența este întotdeauna un rău, că războiul nu produce nimic bun, ci întotdeauna moarte. Resentimentele, rebeliunile, răzbunările sunt întotdeauna periculoase și inutile.

Poate că întrebarea cea mai oportună pe care ne-am putea-o pune este: Ce trebuie să facem? Și răspunsul vine din aceeași periscopă evanghelică: răspunde răului cu bine.

De multe ori, oamenii întind mâinile și picioarele înaintea unei provocări. Isus însă nu face așa înaintea persecutorilor săi. Isus îl iubește fie pe Iuda, fie pe Pilat. Cu toate că primul l-a trădat și al doilea l-a condamnat la moarte. L-a iertat și pe cei ce l-au crucificat.

Ceea ce trebuie să facem este posibil să o aflăm dacă recitim cu atenție parabola fiului răătăcit. Dumnezeu este iubire, iubește și iartă. Iubirea este glasul verbului moarte: nu degeaba pe cruce, la fel ca pe Isus, acesta ne înspăimântă. Dar a muri înseamnă că trebuie să murim nouă înșine, renunțând la violență, la judecăți, la acuzele pe care foarte ușor le facem; a muri înseamnă a învăța a ierta, a înțelege de ce ne-au făcut rău, a înțelege că cel care ne-a făcut rău este un fiu al lui Dumnezeu și că, prin modul său de acțiune, s-a rănit, și poate foarte grav, înaintea lui Dumnezeu. (...)